

روز بیست و ششم: یکشنبه هفته پنجم

زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله‌ی او جهان نجات یابد. یوحنا ۳: ۱۷

یکشنبه‌ها در فصل روزه استراحت کوچکی می‌کنیم تا به خاطر هدیه‌ی گرانبهای خداوند جشن بگیریم و شادی کنیم. یکی از بزرگترین هدایای خداوند به ما ایمانداران این است که هیچ محکومیتی شامل حال ما نمی‌شود (رومیان ۸: ۱). این رهایی از محکومیت به معنای رهایی از غضب خدا است. ما گناهکاریم ولی مجازاتی که لایقش هستیم، یعنی مرگ را دریافت نمی‌کنیم و به جای ما عیسی این مجازات را متحمل می‌شود و به خاطر قربانی شدن او، ما حیات جاودانی را دریافت می‌کنیم.

عیسی در این آیه و آیه قبلی از کلمه "جهان" استفاده می‌کند. در آیه شانزده عیسی می‌گوید "خدا آنقدر جهان را محبت نمود..." تا آنانی که خداوند دوستشان دارد را نشان دهد. خداوند تنها ایمانداران را دوست ندارد بلکه گناهکارانی که هنوز توبه ننموده‌اند را نیز دوست دارد. خداوند در این دوره از تاریخ علاقه‌ای به محکوم کردن جهان ندارد بلکه در صدد است تا تمامی انسانها را از اسارت شیطان و گناه رهایی بخشد. با این حال همه این هدیه را قبول نخواهند کرد. به عبارت دیگر خداوند خودش را به کسی تحمیل نمی‌کند. آیه هجده می‌گوید آنانی که ایمان نمی‌آورند، هم اکنون زیر محکومیت هستند. محکومیتی که دنیا لایقش است، تا فرا رسیدن روزهای آخر متوقف شده و در این دوران به انسان فیض فروان و فرصتی برای توبه و ایمان آوردن به مسیح عطا شده است.

اگر احساس محکومیت می‌کنید باید قلبتان را مورد بررسی قرار دهید. گاهی ما مرتکب گناه می‌شویم و روح القدس تلاش می‌کند توجهمان را جلب کند ولی به یاد داشته باشید که عیسی ما را محکوم نمی‌کند بلکه رها می‌سازد. روح القدس نیز محکومان نمی‌کند ولی اجازه می‌دهد قلبمان سنگین شود تا از این طریق بیدارمان کرده و مطمئن شود که در حال قدم زدن با خداوند هستیم. لحظاتی با دعا، افکار، رفتار و عملتان را بررسی کنید و اگر نتوانستید موردی را بیابید، ممکن است در جنگ روحانی باشید. شیطان نمی‌خواهد شما رها باشید بلکه می‌خواهد دائماً ناراحت و غمگین بوده و فکر کنید که نجاتی وجود ندارد. یا اگر مرتکب گناه شدیم در گوش ما می‌خواند که نجات یافته نیستی. او می‌گوید اگر یک ایماندار دیگر واقعاً بداند که تو چه کسی هستی، حتماً تو را رد می‌کند؛ البته مسیح هم همین کار را می‌کند. بهترین راه مقابله استفاده از کلام خدا است. می‌توانید یوحنا ۱: ۱۷ یا رومیان ۸: ۱ را به خاطر بسپارید. راه دیگر این است که به سراغ یک دوست ایماندار امین رفته و گناهتان را برای او بازگو کنید. این دقیقاً برعکس چیزی است که شیطان می‌خواهد چون این شخص احتمالاً شرایط شما را فهمیده و به شما اطمینان خواهد داد که نجات یافته هستید. لطفاً اطمینان حاصل کنید که این دوستی که قرار است امینتان باشد، مدتی از ایمانش گذشته باشد؛ به این معنا که رشد روحانی داشته و بداند که خود نیز گناهکار است و همچنین سخن‌چین نباشد. یا اینکه پیشنهاد مارتین لوتر را استفاده کنید؛ سرود بخوانید، برقصید و شادی کنید و با خانواده و دوستانتان بازی کنید و لج شیطان را درآورید!

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

رومیان ۷: ۱۸ تا ۸: ۲

پرسشها برای اندیشیدن:

آیا گاهی احساس محکومیت می‌کنم؟ اگر پاسختان مثبت است، چرا؟

چه کاری باید انجام دهم تا از این حس آزاد شوم؟

دعا:

خداوند عیسی مسیح! از تو برای رحمت و محبت عظیمت سپاسگزارم. متشکرم که آمدی و مرا از شیطان و گناهانم رهایی بخشیدی. برای فیض و رحمت نسبت به خانواده و دوستانم که منتظر ایمان آوردنشان هستی از تو سپاسگزارم. لطفاً قلبشان را لمس کن و نسبت به کلامت حساسشان کن تا آنان را به خانواده‌ات وارد کنی. کمکمان کن تا سفیران نیکویی برای پیام نجات باشیم. در نام عیسی مسیح، آمین!